

μυποσήμων, όσο και στην άστυνομία. Κανείς όμως δεν μπόρεσε ποτέ να τον αποκαλύψει και ν' αποδείξει την απάτη του. 'Η τελευταία λοιπόν επιχείρησής του είνε ή έξηξι:

Μιά ήμερα, μεταμφιεσμένος σε Άγγλο άριστοκράτη, παρουσιάσθηκε στον γνωστό Παρισινό έμπορο γραμματισήμων "Έντουάρ Μπωντρώ και τού ειπε:

— Έχω ένα γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου του 1867. 'Ο έμπορος εφαινόσθηκε. Αυτό τ'ο γραμματισήμο ήταν σπάνιο, μοναδικό. Ζήτησε να τ'ο δώ, τ'ο ζέτασε προσεχτικά και τού φάνηκε πώς ήταν άληθινό.

— Πόσο τ'ο πουλάτε ; ρώτησε κατόπιν τόν "Άγγλο.

— Έκατόν πενήντα χιλιάδες φράγκα τού απάντησε εκείνος με άπαθεια.

— 'Η αξία του όμως στον κατάλογο είνε μόνο έκαστ'ο χιλιάδες ! παρετήρησε ό έμπορος.

— "Ε, τότε αγοράστε τ'ο από τόν κατάλογο... τόν ειρωνεύθηκε ό πωλητής.

Κι' έφυγε, άφου πρώτα τού άφησε τήν κάρτα του με τή διεύθυνση του. "Από τότε πέρασαν τρεις μήνες, χωρίς να ξαναγίνη λόγος γι' αυτήν τή υπόθεσι, όταν εξαφικά, ένα άπόγευμα, ένας άξιοπρεπής κύριος μπήκε στο κατάστημα τού "Έντουάρ Μπωντρώ.

— Θέλω γιά να συμπληρώσω τή συλλογή μου, τού ειπε, ένα γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου του 1867.

— "Ω, είνε σπάνιο ! Έκανε ό έμπορος.

— Τ'ο ξέρω. Είνε πάρα πολύ σπάνιο ! παραδέθηκε ό πελάτης. Γι' αυτό κι' εγώ ψάχνω τρία τώρα χρόνια γιά να τ'ο βρω...

— Είνε και πανάκριβο...

— Κι' αυτό τ'ο ξέρω ! Είμαι πρόθυμος να δώσω έκαστ'ο χιλιάδες φράγκα γι' αυτό τ'ο γραμματισήμο. Τόση άλλωστε είνε ή αξία του στον κατάλογο.

— 'Αδύνατον να τ'ο βρήτε σ' αυτήν τήν τιμή, τού απάντησε ό Μπωντρώ. Αυτό τ'ο γραμματισήμο αξίζει στο έμποριο διακόσιες χιλιάδες φράγκα.

— Είνε πολλά !... φώναξε ό συλλέκτης.

Κι' άνοιξε άμέσως τ'ο παζάρευμα. 'Ο έμπορος δέν ύποχωρούσε. Τέλος συμφώνησαν στις έκαστ'ον όγδόντα χιλιάδες φράγκα. 'Ο αγοραστής τού άφησε τήν κάρτα του (πού έγραφε άπάνω: Μαρκόσιος ντε Σαιν - Φλαμέν) και μαζί μ' αυτό και πέντε χιλιάδες φράγκα ως καπάρο.

— Θά ξαναγοηρωσω άπόψε. Ειπε στον έμπορο ελπίζω ότι θα μπορέσετε να μου παραδώσετε τ'ο γραμματισήμο.

'Ο έμπορος, μόλις έφυγε ό πελάτης του, άρπαξε τ'ο τηλέφωνο και ζήτησε τόν Ούίλλιαμ Μπρέντ.

— Έχετε ακόμα τ'ο γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου τού 1867 ; τόν ρώτησε.

— Μάλιστα.

— Σας δίνω έκαστ'ον είκοσι χιλιάδες.

— "Οχι.

— Έκατόν τριάντα.

— Θέλω έκαστ'ον πενήντα...

— Μά...

— Χαίρετε !

— Μιά στιγμή ! Δέχομαι !...

"Υστερ' από μιά ώρα, ό "Έντουάρ Μπωντρώ ειχε στα χέρια του τ'ο πολυτίμο γραμματισήμο, άφου πρώτα πλήρωσε έκαστ'ον πενήντα χιλιάδες φράγκα στον Ούίλλιαμ Μπρέντ. Ειχε κάνει μιά καλή δουλειά, άπό τήν όποια θά έβγαζε τριάντα χιλιάδες φράγκα, γιατί ό μαρκήσιος ντε Σαιν-Φλαμέν θά πλήρωνε έκαστ'ον όγδόντα χιλιάδες...

Μά, γιά κακή του τύχη, άκόμη περιμένει τόν αγοραστή τού γραμματισήμου. 'Ο μαρκήσιος ήταν άπλοούστατα ένας συνένοχος τού Ούίλλιαμ Μπρέντ. "Όσο γιά τ'ο γραμματισήμο, κανείς δέν τ'ο ζήτησε μέχρι σήμερα, ούτε γιά έκαστ'ο χιλιάδες φράγκα. Κι' ώστόσο είνε άυθεντικό. Μόνο πού πωλήθηκε περισσότερο άπό τήν αξία

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

'Απόβραδα' και κάθεται ολόμυνοχος
ό δύστυχος συλλογισμένος σ' άκρογιάλι,
άκουσιπσιμένο στα δυό χέρια του έχοντας
τ'ο χιονισμένο άπ' τ'α θάσσανα κεφάλι,
άπόβραδα' και κάθεται ολόμυνοχος...

"Ένα άργοπορημένο φαροκάϊκο
άποτραβιέται ράθυμα μέσ' στο λιμάνι
και σε λιγάκι τ'ο φεγγάρι άπό ψηλά
στις δόδες του, θά βγη κι' αυτό γιά πυροφάνι,
ένα άργοπορημένο φαροκάϊκο...

Τι τάχα να τού μουμουρίζη ή θάλασσα
και τί μηνύματα άπ' άντίκρου να τού φέρνη ;
— Μαρτυρική πατρίδα !... — Και στα μάτια του
τ'ο δάκρυ φάνηκε τού πόνου πού τόν δέρνει ;
Τι τάχα να τού μουμουρίζη ή θάλασσα ;

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥΤΟΝ Η ΧΑΡΑ...

Στόν κόσμο τούτον ή χαρά λίγη και μετρημένη.
Στόν κόσμο π' όλα φεύγουνε και τίποτα δέν μένει.
"Ετσι λές μοιάζει κ' ή ζωή μ' ένα βιολι θλιμμένο,
πού με σουρνίνα πάντοτε και παραπονεμένο,
Στενάζοντας αλημερίς διηγάται τ'α δεινά του,
πού σου σπαράζει' ή καρδιά στην κάθε δοξαριά του.
Γι' αυτό κι' όταν ό άνθρωπος άπό ναρά μεθύση
κ' ή έλπίδα μέσ' στην άμοιρη καρδιά του ξανασηση,
Στιγμές μονάχ' αλλοίμονο σαν όνειρο πού 'κείνη
τήν ειρωνεία τή φριχτή έσπίσω μ'ας άφηνει,
Τρέμοντας μήπως διαλυθούν τ'α όνειράτα του έκείνα
άπ' τ'ο θλιμμένο του βιολι δέν θγάξει τή σουρνίνα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΤΡΟΒΑΣ

'Από τ'α "Κυκλάμινα".

του. 'Ο "Έντουάρ Μπωντρώ κατήγγειλε φυσικά τόν Ούίλλιαμ Μπρέντ γιάτι κατάλαβε άμέσως τήν απάτη. Μά ό νόμος δέν θέλει σ' αυτήν τήν αγοραπωλησία κανένα άδίκημα. Τόσο τ'ο γερότερο γιά τόν έμπορο άν έκανε μιά άδέξια επιχείρησι... Κι' ό Ούίλλιαμ Μπρέντ εξακολούθει ακόμα αυτά τ'α "κόλπες του, πότε στο Λονδίνο, πότε στη Βιέννη και πότε στη Νέα 'Υόρκη. Είνε ένας άσοςος.

"Εκτός όμως άπό τούς μεγάλους αυτούς άπατεώδων ύπάρχουν και πολλοί άλλοι, πού κάνουν χρυσές δουλειές με τ'α γραμματισήμα. Οι πιδ περιέργοι άπ' όλους, είνε οι εταχυδακτυλοφυγούς, δηλαδή οι ύποπτοι έκείνοι έμποροι, οι όποιοι τή στιγμή άκριβώς πού ξεκολλούν άπό τή συλλογή τους τ'ο γραμματισήμο πού διάλεξε ένας πελάτης, τ'ο αντικαθιστούν άστρατιάσις μ' ένα ψεύτικο. Κι' έτσι, έχοντας ως δόλωμα στη συλλογή τους ένα αυθεντικό γραμματισήμο μεγάλης αξίας, δίνουν διαρκώς στα θύματά τους ένα ψεύτικο, μιά άπομίμηση του, πού δέν έχει, φυσικά, καμιά αξία. Οι έμποροι αυτοί είνε άλλωστε παμπόνηροι, γιάτι επάνω στη θύρινα τους έχουν μιά ταμπέλλα πού γράφει: "Ανευ έγυ υ ή σ ω ς". Κάνουν δηλαδή πώς δέν έβρουν άπό γραμματισήμα κι' άφήνουν τούς συλλέκτας να εξακριβώσουν μόνοι τους άν τ'α γραμματισήμα πού τους δειγνουν είνε άληθινά. Ψεύτικα είνε έκείναι, με τ'α όποια τ'α αντικαθιστο ύ ν τή στιγμή τής παραδόςε ως τους στον αγοραστήν, π ο ύ δέν άντισταμθάνεται τίποτε.

Αυτές λοιπόν είνε ή πιδ χαρακτηριστικές άπάτες, κ α ι κλεψίες πού γίνονται σ τ ό έμποριο τ ω ν γραμματισήμων.

Τ'ο προσκύνημα τών Μάγων

(Τέτης τού 14ου αιώνος)

ΛΟΥΙΣ ΜΑΡΣ